

Đề bài

Ngày đầu tiên đi học thật khó quên. Hãy kể lại tâm trạng của em vào ngày ấy.

Bài làm

Thời gian trôi đi nhanh quá! Mới ngày nào em rụt rè bước chân vào lớp một, vậy mà nay đã ngót sáu năm rồi. Dù đã sáu năm trôi qua nhưng buổi đến trường đầu tiên dưới mái trường tiểu học đã in sâu trong tâm hồn em. Em nhớ rất rõ dù ngày ấy chỉ còn là kỉ niệm.

Buổi mai hôm đó, một buổi mai đầy sương thu và gió nhẹ, mây trắng bay bay trên nền trời xanh biếc. Mẹ nắm tay dẫn em đi trên con đường đất mịn màng như dải lụa, con đường này em đã đi lại nhiều lần nhưng lần này em cảm thấy lạ lẫm. Cảnh vật trước mắt em đều thay đổi: Em đã là học sinh học tiểu học.

Đi trên đường, mấy bạn nhỏ trạc bằng tuổi em cũng được mẹ dẫn đến trường, áo quần tươm tất. Thấy mấy anh chị lớn tuổi hơn trò chuyện huyên thuyên, họ tung tăng chạy nhảy ở phía trước mà em thèm được như thế, nhưng em vẫn e ngại điều gì.

Đến cổng trường, em đưa mắt nhìn xung quanh. Mẹ dẫn vào trường, em đứng khép nép bên mẹ. Trường thật đẹp, cảnh tượng thật trang nghiêm, vậy mà em chỉ dám nhìn một nửa. Em như con chim non đứng trên bờ tổ nhìn quãng trời thật đẹp, thật muốn bay cao nhưng còn ngập ngừng e sợ. Thế rồi giờ phút long trọng nhất của năm học đã đến, em cảm thấy tim mình đập mạnh, có lẽ vì quá hồi hộp. Em rón rén đi sau mẹ. Cô giáo Hoa đón em và dẫn em đến xếp hàng cùng các bạn lớp Một A. Ôi! Bàn tay của cô ấm áp làm sao, nó thật giống bàn tay của mẹ. Cô đưa tay chào em rồi lại đón các bạn khác để xếp hàng để chuẩn bị làm lễ khai giảng năm học. Em thật xúc động trước giây phút trang nghiêm của ngày khai trường, đầu tiên là lễ đón học sinh vào lớp Một, tiếp theo là lễ chào cờ, rồi đến cô hiệu trưởng đọc diễn văn khai mạc, một hồi trống dài với ý nghĩa khai trường vang lên, lúc đó tim em như ngừng đập, em cảm thấy long trọng thật. Khi nghi thức buổi lễ đã xong, chúng em trình tự theo cô giáo vào lớp. Em đi từng bước nhẹ nhàng, dù chỉ cách mẹ vài bước nhưng em cứ ngoảnh đầu nhìn mẹ, mẹ lại đẩy nhẹ vai em và ánh mắt mẹ như muốn nói. “Đi vào lớp đi con! Một thế giới kì diệu ở nơi ấy sẽ mở ra đôi với con đây”. Rồi em lấy bình tĩnh bước vào lớp, nhìn lớp học trang nghiêm, bàn ghế thẳng tắp làm bằng thứ gỗ xoan đào nổi vân như lụa. Em tự nhủ lòng mình: “Vào đây là phải đang hoàng đấy nhé!” Rồi cuốn sách mới được mở ra, chúng em được khám phá bao điều mới lạ. Em chăm chú nghe cô giảng bài, giọng cô ấm áp đi vào lòng mỗi chúng em. Rồi cô mỉm cười nhìn chúng em như những con ngoan. Cô xoa đầu em, khen em viết đẹp. Lúc ấy em thật sung sướng. Năm tháng đi qua, em lại có nhiều kỉ niệm dưới mái trường tiểu học, nhưng kỉ niệm ngày đầu tiên đi học mãi mãi đọng lại trong em, ngày ấy thật ý nghĩa với em cho đến bây giờ.